

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3871/2025
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против туженог „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4621/23 од 25.09.2024. године, у седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4621/23 од 25.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4621/23 од 25.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4621/23 од 25.09.2024. године, одбијена је жалба тужиоца, а жалба туженог делимично усвојена, па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 833/20 од 17.10.2022. године преиначена тако што је обавезан тужени да тужиоцу на износ од 120.352,00 динара на име накнаде материјалне штете по основу изгубљене зараде, исплати законску затезну камату почев од 17.10.2022. године као дана пресуђења уместо од дана 30.07.2019. године, па до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 120.352,00 динара почев од 30.07.2019. године па до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 120.352,00 динара почев од 30.07.2019. године па до 17.10.2020. године, у преосталом делу жалба туженог је одбијена, а првостепена пресуда у побијаном а непреиначеном делу потврђена. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против дела правноснажне пресуде којом је одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Побијаним делом пресуде одлучено је о законској затезној камати, уз примену одредаба закона који регулишу право странке на исплату камате. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о досуђеној камати, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се другостепено решење у делу за исплату законске затезне камате. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**